

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

שבועות-שבועות העדות		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
רין אחריהן איצטריכא ליה, סלקא דעתך אמינא: כיון דרין - אחריהן כמאן דאמר להו דמי, קמ"ל.												!	◇	לב.
והא נמי תנינא:												ג		לב.
שבועת העדות כיצד? אמר לעדים בואו והעידוני, שבועה כ'	[תנינא]											ג	◇	לב.
אמר אין, לא אמר לא												ג	◇	לב.
אמר לאו דוקא, דאי לא תימא הכי, גבי פקדון דקתני: שבועת הפקדון כיצד? אמר לו תן לי פקדון שיש לי בידך, ה"ג אמר אין, לא אמר לא, הא (ויקרא ה') וכחש בעמיתו כל דהן אלא אמר לאו דוקא												!	◇	לב.
הכא נמי לאו דוקא.												!		לב.
האי מאי? אי אמרת בשלמא אמר דהכא דוקא, תנא התם אטו הכא, אלא אי אמרת לא אמר דהתם דוקא ולא אמר דהכא דוקא, אמר אמר למה לי למיתנייה?												ג		לב.
דלמא אורחא דמילתא קא משמע לן.												!		לב.
ראוהו שבא אחריהן, אמרו לו מה אתה בא אחרינו? שבועה שאין אנו יודעין לך עדות - פטורין, ואם בפקדון - חייבים.	תניא כוותיה דשמואל:												■	לב.
השביע עליהן חמשה פעמים כל.													■	לב.
מגלן דאכפירה בב"ד הוא דמחייבי, אחוץ לב"ד לא מחייבי?													^	לב.
אמר קרא: (ויקרא ה') אם לא יגיד ונשא עונו, לא אמרתי לך אלא במקום שאילו מגיד זה מתחייב זה ממון.	אביי:												!	לב.
אי הכי, אימא: שבועה גופא בב"ד אין, ושלא בבית דין לא	רב פפא לאביי:												ג	לב.
לא ס"ד													!	לב.
(ויקרא ה') לאחת - לחייב על כל אחת ואחת	דתניא:												■	לב.
ואי ס"ד בב"ד, מי מחייב על כל אחת ואחת?													!	לב.
השביע עליהן חמשה פעמים בפני ב"ד וכפרו - אין חייבין אלא אחת	והתנן:												■	לב.
מה טעם? הואיל ואינם יכולין לחזור ולהודות	רבי שמעון:												■	לב.
אלא לאו שמע מינה: שבועה חוץ לב"ד, כפירה בב"ד.													!	לב.
כפרו שניהן כאחת - חייבין.													■	לב.
הא אי אפשר לצמצם													ג	לב.
הא מני? ר' יוסי הגלילי היא	רב חסדא:												!	לב.
אפשר לצמצם.	דאמר: (רבי יוסי הגליל)												■	לב.
אפילו תימא רבנן, כגון שכפרו שניהן בתוך כדי דיבור, ותוך כדי דיבור כדיבור דמי.	רבי יוחנן:												!	לב.
מכדי תוך כדי דיבור כמה הוי? כדי שאילת תלמיד לרב, עד דאמרי שבועה שאין אנו יודעין לך עדות טובא הוין	רב אחא מדיפתי לרבינא:												ג	לב.
כל אחד ואחד תוך דיבורו של חברו.	א"ל: [רבינא]												!	לב.
בוה אחר זה - הראשון חייב והשני פטור.													■	לב.
מתני' דלא כי האי תנא													ג	לב.
משביע עד אחד - פטור	דתניא: [חכמים]												■	לב.
מחייב	רבי אלעזר ברבי שמעון:												■	לב.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

שבועות-שבועות העדות		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
לימא בהא קמפלגי:											♣	⊕	לב.	
עד אחד כי אתא - לשבועה הוא דקא אתא	דמר סבר: [רבי אלעזר ברבי שמעון]										♣	⊕	לב.	
עד אחד כי אתא - לממונא קא אתא	ומר סבר: [חכמים]										♣	⊕	לב.	
ותיברא?											⊕		לב.	
הכל מודים בעד סוטה, והכל מודים בעדי סוטה, ומחלוקת בעדי סוטה, הכל מודים בעד אחד, והכל מודים בעד שכנגדו חשוד על השבועה	האמר אביי:										♣	⊕	לב.	
אלא, דכ"ע עד אחד כי אתי - לשבועה קא אתי, והכא בהא קמפלגי											!	⊕	לב.	
דבר הגורם לממון כממון דמי	מר סבר: [חכמים]										♣	!	⊕	לב.
לאו כממון דמי.	ומר סבר: [רבי אלעזר ברבי שמעון]										♣	!	⊕	לב.
הכל מודים בעד סוטה, והכל מודים בעדי סוטה, ומחלוקת בעדי סוטה, הכל מודים בעד אחד, והכל מודים בעד שכנגדו חשוד על השבועה.	גופא, אמר אביי:											♣	⊕	לב.
הכל מודים בעד סוטה - שהיב בעד טומאה, דרחמנא הימניה, דכתיב: (במדבר ה) ועד אין בה, כל שיש בה.												♣	⊕	לב.
והכל מודים בעדי סוטה - שפטור בעדי קינוי, דהוה גורם דגורם.												♣	⊕	לב.
ומחלוקת בעדי סוטה - בעדי סתירה												♣	⊕	לב:
דבר הגורם לממון כממון דמי וחייב	מר סבר: [חכמים]										♣	♣	⊕	לב:
לאו כממון דמי ופטור.	ומר סבר: [רבי אלעזר ברבי שמעון]										♣	♣	⊕	לב:
הכל מודים בשכנגדו חשוד על השבועה, הכל מודים בעד אחד דר' אבא.												♣		לב:
הכל מודים בשכנגדו חשוד על השבועה												♣	⊕	לב:
דחשיד מאן?											^		לב:	
אילימא דחשיד ליה, דאמר ליה מלוה: אי אתית אסדת לי הוה משתבענא ושקילנא											!		לב:	
ולימא ליה: מי יימר דמשתבעת											⊕		לב:	
אלא כגון ששניהן חשודין											!		לב:	
חזרה שבועה למחויב לה, ומתוך שאינו יכול לישבע משלם.	דאמר מר:										♣	!	⊕	לב:
הכל מודים בעד אחד דר' אבא												♣	⊕	לב:
דההוא גברא דחטף נסכא מחבריה, אתא לקמיה דר' אמי הוה יתיב ר' אבא קמיה, אזל אייתי חד סהדא דמיחטף חטפה מיניה												⊕	⊕	לב:
אמר ליה: אין, חטפי ודידי חטפי												⊕		לב:
היכי לדייני דייני להאי דינא?	רב אמר:										^	⊕	⊕	לב:
לישלם											!	⊕		לב:
ליכא תרי סהדי											⊕	⊕		לב:
ליפטריה											!	⊕		לב:
הא איכא חד סהדא דמחטף חטף											⊕	⊕		לב:
לישתבע											!	⊕	⊕	לב:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	---

שבועות-שבועות העדות	מימרא	מאן דאמר	Talmud Navigator										לב:	
			א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י		
כיון דאמר: אין, חטפי ודידי חטפי, הוה ליה כגולן										⊘				לב:
הוה ליה מחויב שבועה ואינו יכול לישבע, וכל המחויב שבועה ואינו יכול לישבע משלם.		א"ל ר' אבא:								!				לב:
הכל מודים בעד מיתה שהוא חייב, והכל מודים בעד מיתה שהוא פטור.		רב פפא:											■	לב:
הכל מודים בעד מיתה שהוא פטור - דאמר לה לדידה ולא אמר להו לבית דין													■	לב:
האשה שאמרה מת בעלי - תנשא, מת בעלי - תתיבם.		דתנן:											■	לב:
הכל מודים בעד מיתה שהוא חייב - דלא אמר לדידה ולא אמר להו לבית דין.													■	לב:
שמע מינה: משביע עדי קרקע חייב?													⊘	לב:
דלמא דתפישא מטלטלי.													!	לב:
כפר אחד והודה אחד כו'.													■	לב:
השתא בזה אחר זה דתרוייהו קא כפרי, אמרת: הראשון חייב והשני פטור, כפר אחד והודה אחד מיבעיא?													⊘	לב:
לא צריכא, כגון שכפרו שניהן, וחזר אחד מהן והודה בתוך כדי דיבור, והא קא משמע לן, דתוך כדי דיבור כדיבור דמי.													!	לב:
בשלמא לרב חסדא דמוקי לה לההוא כרבי יוסי הגלילי, רישא אפשר לצמצם, וסיפא איצטרין לאשמעינן דתוך כדי דיבור כדיבור דמי אלא לרבי יוחנן, רישא תוך כדי דיבור, סיפא תוך כדי דיבור, תרתי למה לי?													⊘	לב:
מהו דתימא: ה"מ כפירה וכפירה, אבל כפירה והודאה אימא לא, קמ"ל.													!	לב:
היו שתי כיתי עדים, כפרה הראשונה ואח"כ כפרה השניה.													■	לב:
בשלמא שניה תתחייב, דכפרה לה ראשונה, אלא ראשונה אמאי? הא קיימא שניה													⊘	לב: